

9. číslo / květen 2009

Březulín

Deváté vydání školního nepravidelného čtvrtletníku.

Rozhovor s atletkou Romanou Dubnovou

Ahoj lidičky, máme pro vás další rozhovor! A schválně, že neuhodnete s kým?...S Romanou Dubnovou. Každý, komu jsem řekla, že jdu s touto atletkou dělat rozhovor, se mě zeptal: „S kým?“ Možná by to věděli, kdyby byli na Zlaté trety, a nebo se v televizi dívali na Olympijské hry v Pekingu (příští budou v Londýně) a kdyby se koukali na výškařky, slyšeli by její jméno i to, že si při třetím skoku přetrhla vazy v kotníku. Tak teď jsem vám ji trochu představila a můžeme přejít k samotnému rozhovoru.

1. Zúčastnila jste se minulý rok Zlaté trety?

Ano a skočila jsem 192 cm.

2. V Pekingu byla obrovská konkurence, měla jste velkou trému? A byl tam s vámi nějaký příbuzný?

Abych pravdu řekla, tak jsem před třemi lety ani neuvažovala, že pojedu na olympiádu. A trému jsem neměla, protože už jsem celkem zvyklá a také zkušenosti hrály sou roli. Byla se mnou moje trenérka a tchýně v jedné osobě Gina Dubnová, se kterou trénuji už asi 16 let.

3. Líbilo se vám v Pekingu? Co vás fascinovalo a co vás „popudilo“?

No, neviděla jsem toho moc. Ale to, co jsem viděla, bylo úplně suprové a hlavně pak organizace. Angličané tvrdí, že budou mít olympiádu super, ale já si myslím, že Číňany jen tak někdo v tomhle nepřekoná. Tak to mě fascinovalo a co mě popudilo? Asi opět organizace, neboť když jsme si zapomněli průkazy, tak nás nepustili na sportoviště, i když jsme měli účastnické oblečení i tašky s věcmi na trénink. Taková byla jejich pravidla a ta se nesměla porušit. Pro průkazy jsme se museli vracet až do hotelu.

4. Vy jste byla učitelkou, co jste učila?

Učila jsem přírodopis, tělocvik a na prvním stupni angličtinu. Na staré škole jsem dokonce učila kluky „kuchyňky“ a musím říct, že jim to některým šlo líp než holkám.

5. A v kolika letech jste vlastně začínala s atletikou?

Asi ve čtrnácti.

6. Chtěla jste vždy dělat atletiku?

Ne, já jsem začala v šesti letech jako sportovní gymnastka. Zkoušela jsem i tanečky, gymnastiku, basketbal, plavání. Vždycky po dvou dnech mě to ale přestalo bavit. Potom mě mamka přivedla na sportovní školu, a tak jsem se dala na atletiku. Nejsem

typ pro kolektivní sporty, kde výsledek závisí i na ostatních spoluhráčích. Ale rekreačně si některé ráda zahraji. A má cesta k vrcholné atletice? Když jsem ještě učila na základní škole, tak jsem si den před prázdninami jela jen tak ze srandy skočit na závody v Čáslavi a jen náhodou jsem skočila 196 cm. Hned mi tady na stadionu ve Vítkovicích nabídli smlouvu.

7. *Kolik asi jste poprvé skočila?*

To si přesně nepamatuji a do dneška si ani moc nepamatuji, kde všude jsem závodila, ale mám dojem, že na první žákovské soutěži jsem přeskočila okolo 135 cm.

8. *Jaký je váš rekord?*

196 cm venku a 195 cm v hale.

9. *Jaký je asi limit, aby se člověk dostal na takové „větší závody“?*

No cca těch 195 cm.

10. *Jak často trénujete?*

6 – 7 krát týdně a někdy třeba dvoufázové tréninky, a když je úplná příprava, tak i 11 krát týdně.

11. *Je třeba určený věk, od kolika do kolika let se může skákat?*

To není ohraničeno ani stanoveno. Ta spodní hranice je individuální, u té horní záleží spíš na vyčerpanosti organismu, třeba když někdo špatně trénuje, je přetrénovaný, věnuje větší část tréninku silovým cvikům, končívá dřív.

12. *Jaké bylo vaše nejhorší zranění?*

Právě to z poslední olympiády, bolelo to opravdu hodně, ale naštěstí, jestli to tak můžu říct, tak se vazy daly jen natáhnout a nemusela jsem podstoupit plastiku. Teď už je to lepší, sice ještě neskáču výšku, jen malé přeskoky přes švihadlo. Při běhu to ještě bolí. Ale jak olympijská vítězka Tia Hellebautová, tak stříbrná Blanka Vlašičová v současné době nezávodí. První plní mateřské povinnosti a druhá je rovněž zraněná.

13. *Máte nějaký vzor?*

Dá se říct, že ano a je jím Věra Čáslavská, která se dokázala vždy perfektně připravit. A to nejen na sportovní dráhu, ale ani život se s ní nemazlil. Mým velkým vzorem byla i fenomenální rumunská gymnastka Nad'a Comaneciová.

14. *Znáte se osobně třeba s Emonsovými, Šebrlem nebo Špotákovou?*

S Romanem Šebrlem i s Bárrou se znám a po Emonsových jsem dostala pokoj v pátém patře, protože oni jeli o něco dřív než já a do mého pokoje ze střechy tekla voda. A to hlavně na postel, kde jsem měla i oblečení, takže všechno bylo totálně mokré.

15. *Máte i jiné koníčky?*

No, teď nemám moc času, snad jen někdy na soustředění. Moje nejoblíbenější koníčky se týkají duševní stránky života. Mám ráda klid, který mi přináší třeba i domácí práce, u kterých přemýšlím. Po sportovní stránce asi volejbal, a co bytostně nesnáším, je plavání. Sice se na něj ráda dívám a obdivuji plavce, jak mohou vynakládat takové úsilí. Mě ale plavání ani nejde. Připadám si, jako kdybych tam jen nesmyslně máchala rukama.

16. *A jak to vidíte do nejbližší budoucnosti?*

Určitě bych chtěla závodit v letní sezóně. No a do vzdálenější budoucnosti...s největší pravděpodobností (až skončím se skákáním) se vrátím učit do školy. I teď, když se přijdu podívat za kamarádkami, které učí, mám chuť zůstat a aspoň na chvíli učit.

-domini-
-friedl-
-homolín-

Březulín cestuje... na kouřovou horu

Ahojky! Napadlo mě, že bych vám mohla napsat něco o kouřové hoře v Ostravě, protože jsem tam byla a je to tam super a dokonce se z ní i docela kouří...Doporučuji se tam jet podívat.

Nová turistická stezka na haldu Ema je tajemnou výpravou za minulostí města

Z téměř neproniknutelného porostu náletových dřevin neočekávaně vylétne poštolka. Jsme na rozcestí pod vrcholem haldy Ema ve Slezské Ostravě a turistický ukazatel prozrazuje, že ke zdolání nejvyššího vrcholu města schází pouhých pět set metrů. Husté porosty jív, osik a bříz najednou střídá husté úpatí haldy.

Svah se vybarvuje do červena a prohořelá hlušina v odstínech cihlové drti vydává neobvyklé teplo. Stačí se jen dotknout. Povrch haldy připomíná maximálně hodinu vyschlá kamna.

Všude se vznášejí jemné kouřové obláčky vyvěrající z nitra hory. „Horké plynné exhalace obsahují převážně kysličník siřičitý, a protože mají podobu bělostných závojů, zdá se nám, jako by halda vydechovala,“ vypráví zasvěceně o haldě přírodovědec Vladimír Kroutilík. Pokud by to měl říct romantičtěji, dodal by: „Halda čpí dechem draka, který čeká na svou další oběť.“

Je halda nebezpečná?

Halda pořád sama o sobě pracuje. Putování na její vrchol je „na vlastní nebezpečí,“ uvádí Klub českých turistů v propagačním materiálu, který byl vydán u příležitosti letošního zpřístupnění stezky.

S trochou nadsázky lze říci, že kdyby na temeni haldy usnul znavený turista, byl by to možná spánek věčný. To dokazují i historické novinové zprávy, z nichž jedna zněla například takto: „Dělník K. Glajcar jsa opilý zašel na haldu u jámy nasbírat uhlí. Ohřívaje se u hořícího místa nadýchal se dusivých plynů a zemřel. Co ta kořala natropila již zla!“

Zpřístupnění haldy uvítali všichni milovníci industriální Ostravy. „Návštěvníky Ostravy bych lákal především na průmyslové památky. Třeba do Dolní oblasti ve Vítkovicích a na Slezskou Ostravu až na vrchol haldy Ema a odtud kolem zoologické zahrady k národní kulturní památce Dolu Michal,“ přál si vytyčení podobné stezky už mnoho let ostravský městský archivář Antonín Barcuch.

Nová turistická stezka mapuje především hornické dějiny města. Symbolicky začíná na Černé louce za divadlem, ale připojit se na ní lze v centru města například i na známém Sýkorově mostě přes Ostravici. Stezka následně prudce stoupá ulicemi Slezské Ostravy, a když ulice na Burni zahne na štěrkovou silnici ulice Vlčkovy, je už cíl na dosah. Stezka prudce odbočí přímo do svahu haldy Ema, a po chvíli turista stojí na rozcestí pod vrcholem haldy.

Nejvyšší vrchol Ostravy leží ve výšce 315 metrů nad mořem. Původně halda dosahovala výšky 327 metrů, ale prohořením se snížila. Dnes je dominantou Ostravy, i když stále nedoceněnou, takže v propagačních materiálech města je její význam necitlivě potlačován. Halda měla být zlikvidována, dnes je památkově chráněna.

Březulín se seznamuje s osmákem degu

Ráda bych vám představila jednoho z méně rozšířených hlodavců. Jedná se o osmáka degu. Většina z vás už někdy alespoň slyšela jeho název, méně lidí už ví, jak vlastně vypadá.

Pokud uvažujete o pořízení nějakého toho malého mazlíčka, může být osmák ta správná volba možná právě pro vás.

Třída:	savci
Řád:	hlodavci
Čeleď:	osmákovití
Rod:	osmák
Velikost:	15 cm tělo, 12 cm ocas
Délka života:	3 - 5 let
Pohlavní dospělost:	9-12 týdnů
Délka březosti:	cca 90 dní
Počet mláďat:	2 - 9

Původ: Chile

Popis: Tělo je typicky hlodavčí s dlouhým osrstěným ocáskem zakončeným černou štětičkou chlupů. Charakteristické jsou velké uši. Jinak je podobný pískomilům, ale je větší. Srst má hnědočernou, břicho světlejší až do krémova a kolem očí má světlé kroužky. Přední nohy má delší než zadní. Sameček má na rozdíl od samičky řitní otvor více vzdálený od močového.

Chování: Jedná se o velmi společenské zvíře, je vhodné chovat větší skupinu osmáků. Aktivní je spíše ve dne než v noci, nejaktivnější ráno a večer.

Vydávají celou škálu zvuků, od svolávacího pískání po bublání spokojeností. Jsou velice zvědaví a snadno ochočitelní, navyknu si na hlas svého majitele.

Krmení: Seno, vojtěškové granule, obiloviny (pšenice, oves, kukuřice), čerstvá zelenina (salát, mrkev, brokolice, okurky...). Zřídka čerstvé ovoce (např. jablka). Na ohryzávání je vhodné jim dávat větve ovocných stromů.
NESMÍ: Sladké - mohou dostat cukrovku! A příliš mnoho tuků způsobuje obezitu.

Ubytování: Pro skupinu je vhodná klec o velikosti 60x60x100 cm, ale plastové dno mohou prohryzat, je lepší kombinovat klec s kovovým nebo skleněným spodkem. Na podestýlku jsou nejvhodnější hobliny a seno. Patří mezi šplhavé druhy, proto je dobré klec vybavit větvemi na lezení a plošinkami na odpočívání. Ocení též misku s koupacím pískem pro činčily.

Nezbytná péče: Denně krmit a mazlit se, snadno se ochočí, pokud jim je věnována dostatečná péče. Podestýlku je nutno měnit dle potřeby.

Den Země u nás ve škole

Jako každý rok 22.dubna jsme si i v naší škole připomněli Den Země. Tento svátek ochrany přírody jsme oslavili aktivně. Bohužel jsme z důvodů ekonomické krize a problémy s výkupem papírových odpadů nemohli zrealizovat tradiční sběrnou akci. Zaměřili jsme se tedy na jiné aktivity. A vymysleli jsme hned tři úkoly, které plnili žáci I. - IX. ročníků.

První úkol připomněl všem, jak je důležité třídít obaly zvláště ty plastové, které zatěžují životní prostředí nejvíce. Zadání znělo: Plasty už nás nevystraší. Každá třída měla za úkol sestavit z plastových obalů „Recyklo - monstrum“ - plastovou figurínu. Tato strašidla jsme vystavili v prostorách školy a na konci výuky je obřadně vynesli do kontejneru na tříděný odpad.

Druhý úkol byl sestavit z víček PET lahví obří mozaiku. Každá třída sestavila svůj obrazec. Všechny vzniklé obrazy jsme nafotili a vyhodnotili.

Třetí úkol byl čistě praktický, velkou školní zahradu, kterou máme, jsme si po třídách rozdělili na jednotlivé rajony a vyčistili ji po zimě od odpadků a plevelů, který jsme dali zkompostovat a využijeme jej tak dále při výuce pracovních činností a přírodopisu.

Skládáme mozaiku z víček

Recyklací za živou vodu (VIII. ročník)

Svět pro nás (IX. ročník)

-Hana Rosenzweigová-

Hádanky

Má to čtyři rohy, čtyři nohy, může to být hranaté, ale i kulaté a kabát to má až po paty.

-stůl-

Víte jaký je rozdíl mezi Beatles a Michaelem Jacksonem ?

-Beatles se už rozpadli-

Pán má doma 26 myší. Jde do obchodu a koupí si jednadvacet myší. Kolik jich bude mít?

-6, protože si koupil jed-na-dvacet-myší-

Co je vrchol optimismu?

-oženit se s vlastní sekretářkou a myslet si, že jí budete dál poroučet-

Jaký je rozdíl mezi koněm a připínáčkem?

-na koně vyskočíš a sedneš a na připínáček sedneš a vyskočíš-

Co je to maximální blbina?

-koupit si za poslední peníze peněženku-

Jak spáchá kočka sebevraždu?

-střelí se devětkrát do hlavy-

Jaká je největší tma?

-když musíte zapálit druhou zápalku, abyste zjistili, zda ta první ještě hoří-

Příběh psaný počátečním písmenem "P"

Plešatý pan Petr Pytlík pajdal po parku pro psa Pajdu. Potom pospíchali pro paní Pavlu Pytlíkovou, protože potřebovala pomoci při přípravě pohoštění pro přátele: Petra, Petru, Pavla, Pavlu, Patrika, Patricii, Pepu, Přemysla, Pankráce, Prokopa...

Přátele přišli pozdě, protože pomáhali při přepravě pacienta Patrika Paličky, poraněného při potyčce před pomníkem padlých partyzánů. Po příchodu pojedli pokrmy připravené paní Pavlou. Po požití pokrmů pouštěli písničky, povídali, pili pivo. Pes Pajda papal párek, přitom prděl prd, prd. Po pohoštění pan Petr poklidil, „pomyl“. Paní Pavla prala povlečení poblité psem Pajdou.

Před prázdninami pozvala paní Pavla prababičku Patricii Pazderkovou. Poslala pohled psaný propiskou. Prababička Patricie přijela pendolinem po půl páté. Paní Pavla pohostila prababičku palačinkami politymi polevou. Potom prababička povídá: „Praděda Pepan prošel po padesáté páté pochod Praha-Prčice“. „Pašák Pepan“, povídá pan Petr. Pes Pajda přiběhl přivítat prababičku Pazderkovou. Prababička Pajdu poplácala, pak Pajda polehával při peci.

Po prázdninách pomalu přichází podzim. Pan Petr pooral přilehlé políčko. Paní Pavla poklidila pokoje. Potom přichází pochmurné podzimní počasí. Po předchozích příšerných parnech pořád prší.

Paní profesorko, pátáci, píšou pořád po P. Příšerné!!! Proto pauza.

Pa Pa.

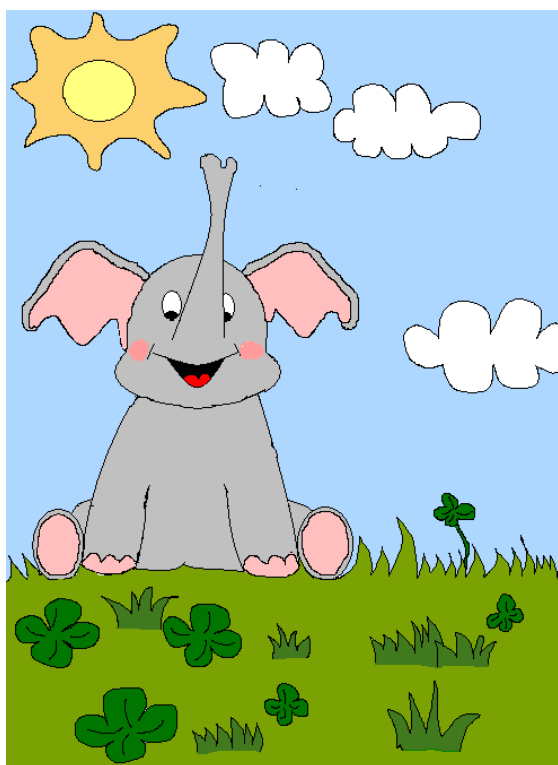
-Žaneta Hanušová-

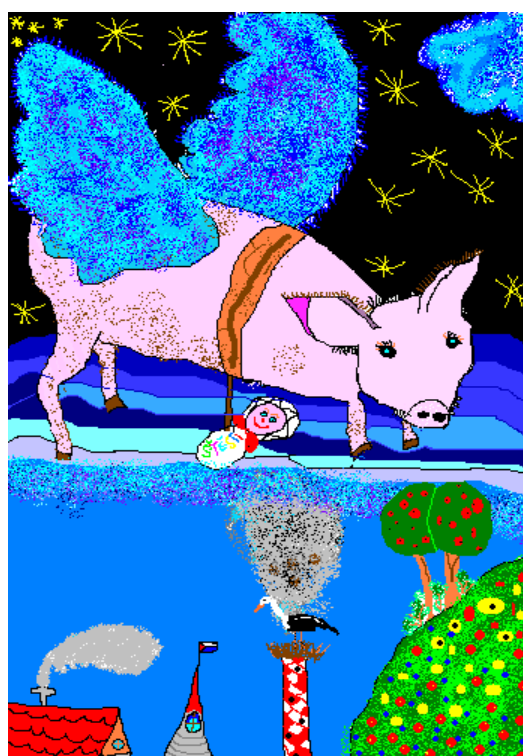
Zdeňka Klimková – 8. ročník

Na následujících stránkách vám Březulín přináší ty nejzdařilejší práce našich žáků druhého stupně.

Jedná se o obrázky na téma štěstí vytvořené v počítačovém programu, zaslané do soutěže „Pod modrou oblohou“

Kateřina Kapustová – 6. ročník

Miroslava Sittová – 8. ročník

Dominika Kapustová – 8. ročník

Andrea Fabiánová – 7. ročník

Michal Karas – 6. ročník

Žaneta Horváthová – 9.B

Jana Datková – 8. ročník

Jan Homola - 9. B

Březulín se směje ...

"Kdo jste pane?"
"Chovatel norků a vynálezce."
"A co jste vynalezl?"
"Zkřížení norků s klokany."
"A k čemu je to dobré?"
"Na kožichy se už nemusejí přišívat kapsy."

Můj snoubenec má raději rybaření než mne, co s tím?
Pusťte ho k vodě!

Zastaví manželský pár u benzinové pumpy a pumpař říká manželovi: "Máte nové auto, že jo?"
Manželka na manžela: "Co říkal?" - "Že máme nové auto." Za chvíli pumpař říká "Koukám podle espézetky, že jste z Hradce!" Manželka na manžela: "Co říkal?" - "Že jsme z Hradce!" Pumpař na to: "Já jsem znal jednu ženskou z Hradce, ta byla tak ošklivá a blbá, neuměla ani vařit, no hrůza!"
Manželka zase na manžela: "Co říkal?" - "Že tě zná!"

Muž si čte v klidu noviny, když se najednou ozvou kroky a jeho blondatá manželka jde ze schodů, otevře venkovní dveře, přejde zahradu, odemkne poštovní schránku, zakroučí hlavou a zase jde zpět. Za pár minut se vše opakuje. Kroky na schodech, zase se objeví žena, zase vyjde, přejde zahradu, zase otevře schránku, zakroučí hlavou, vrátí se zpět do domu. Když se to opakuje asi po páté, muž to nevydrží, zvedne oči od novin a ptá se: "Děje se něco miláčku?"
A žena odpoví: "Ale nic, jen ten můj blbý počítač mi pořád hlásí, že mám ve schránce nějakou poštu."

Přijde blondýnka domů a povídá: "BLUHEBLUEHGR, mě je tak špatně Franto!"
Franta (manžel): "A co se ti stalo?"
Blondýnka: "Ty víš, jak já nesnáším, když v trolejbuse sedím proti směru jízdy!"
Franta: "Ano vím, drahoušku. Tak proč jsi teda nepožádala toho, kdo proti tobě seděl, ať tě pustí, že nesnášíš jízdu proti směru!"
Blondýnka: "Ano, to já bych moc ráda, jenže on tam nikdo neseseděl!"

Jde blondýnka do lesa a potká tam blondýnku. Ta blondýnka povídá té druhé blondýnce: "Proč máš ty potápěcí brýle?" A blondýnka říká, že slyšela, že je les hluboký. A ta druhá povídá: "Aha tak to si jdu taky pro jedny."

BŘEZULÍN a SPORT...

24 hodin Le Mans

24 hodin Le Mans (francouzsky 24 Heures du Mans) je slavný vytrvalostní závod sportovních prototypů a GT vozů konaný každoročně od roku 1923 (s výjimkou válečných let) poblíž města Le Mans ve Francii na okruhu de la Sarthe. Je pořádán Automobile Club de l'Ouest (ACO). Tento závod se jezdí na trati skládající se z uzavřených veřejných silnic a nebyl míněn jen jako test schopností vozů a posádek být rychlí, ale také vydržet nasazení trvající 24 hodin.

Záměr

V době, kdy se v Evropě konaly automobilové velké ceny, představil závod v Le Mans poněkud odlišný test tehdejšího automobilového průmyslu. Místo, aby vedl snažení automobilek k výrobě co možná nejrychlejších strojů současnosti, se chtělo Le Mans zaměřit na schopnosti výrobců tvořit spolehlivé vozy. To mohlo být hnací silou, inovací nejen ve spolehlivosti a vytrvalosti, ale také v oblasti růstu výkonu paliv vozidel. Od té doby vyžaduje povaha vytrvalostních závodů trávit v boxech jen tolik času, kolik je nezbytně nutné.

V této době začala být upřena pozornost při navrhování závodních vozů na zlepšování aerodynamiky a stability vozů, aby bylo dosahováno vyšších rychlostí. Oproti závodním tratím, které vznikaly v tehdejší Evropě, se však Le Mans výrazně lišilo. Zatímco většina ostatních tratí vznikala jako čistě závodní, okruh de la Sarthe je složen převážně z veřejných silnic, zejména potom dlouhé rovinky Mulsanne. Fakt, že okruh tvoří běžné silnice může za to, že není tak dokonale udržován jako permanentní okruhy. To způsobuje větší opotřebování mechanických součástí a tedy větší důraz na jejich spolehlivost.

Na začátku 70. let minulého století vedl celosvětový požadavek na úsporu paliva závodní série k přijetí palivově hospodárných vozů, známých jako skupina C, pro kterou byl vývoj motorů omezován spotřebou. Ačkoliv bylo upuštěno od skupiny C v momentě, kdy byly týmy schopny zvládnout palivové předpisy, hospodárnost paliva je stále důležitá, protože se při vytrvalostních závodech úzce váže na čas strávený v boxech.

Tyto závody však nejsou samoúčelné. Mnohé z pokročilých technologií použitých a závodních vozů nalezlo o několik let později své uplatnění při výrobě sériových vozů. Tento závod také vede výrobce ke snaze vyvíjet stále pokročilejší vozy, což se také přenáší do sériové výroby.

Závod

Vozy

Startovní pole je obvykle složeno většinou z několika desítek vozů, které se dělí do několika skupin. Na konci se vyhláší jak celkové pořadí, tak pořadí jednotlivých skupin.

Rozdělení skupin a jejich technické specifikace se s léty měnily. V současné době jsou vypisovány čtyři kategorie: LM P1, LM P2, LM GT1 a LM GT2.

Vozy tříd LM GT1 a LM GT2

První dvě jsou kategorie prototypů (LM P - Le Mans Prototypes), zhotovovaných kusově výhradně pro závodní účely. Tyto kategorie se vzájemně liší hmotností vozu, výkonem motoru atd. Druhé dvě jsou kategorie vozů GT (Grand Turismo), které jsou odvozené ze sériových typů. Také se dělí na "slabší" a "silnější".

Jezdci

Původně nebyla stanovena žádná pravidla ohledně toho, kolik jezdců může obsahovat posádka jednoho vozu a kolik toho mohou jezdců odjet. Ačkoliv v prvních desetiletích prakticky všechny týmy využívaly dvou jezdců, někteří jezdců se pokoušeli o zvládnutí celého závodu sami v naději, že ušetří čas, který jiní potřebují na střídání jezdců v boxech. Jednočlenné posádky však byly brzy zakázány.

Dvoučlenné posádky se hojně vyskytovaly až do konce osmdesátých let, kdy se podle změny v pravidlech musela každá posádka sestávat minimálně ze tří jezdců.

Další změny v pravidlech přinesla devadesátá léta. Díky vyšší rychlosti vozů a tím většího zatížení jezdců bylo rozhodnuto, že žádný z jezdců nemůže souvisle řídit více než čtyři hodiny a více než čtrnáct hodin celkově. To vše ve snaze ulehčit posádkám již tak náročný závod.

Rozhodla jsem se vás trochu prozkoušet z různých předmětů
...no je to vlastně takový „MIX MINIKVÍZ“... 😊

1.) Kolik je ... $5 \times 50 - 125 : 5 + 774$... ???

- a) 1 000
- b) 998
- c) 999

2.) Najdi základní skladební dvojici ve větě...

U nás na škole jsou také různé soutěže.

- a) Soutěže jsou
- b) Na škole jsou
- c) U nás jsou

3.) Která hora je nejvyšší na světě ???

- a) Mount Blanc
- b) K2
- c) Mount Everest

4.) Jaký jehličnatý strom má šišky nahoru???

- a) Borovice
- b) Jedle
- c) Modřín

Správné odpovědi najdete na straně 23

-Klára-

BŘEZULÍN sleduje...

Comeback je původní sitcom televize Nova, který si díky neotřelému humoru získal srdce nejednoho diváka.

Říkal si Tomi Paci a zářil na popovém nebi, fanyanky mu ležely u nohou a svět šoubyznysu ho miloval. Jenže dny nehynoucí slávy jsou dávno tu tam a Tomáš Pacovský se musí pořádně ohánět, aby si vydělal na pronájem krámků „U Dvou akordů“, kde z nějakého prapodivného důvodu nechává jako prodavače svého bratra Ozzáka. Právě Ozzákův přístup k hudbě a pohrdání vším, co se neřadí do metalu či rocku odhání většinu zabloudivších zákazníků. Působení v obchodě zkrátka bere spíše jako poslání šířit ten správný hudební směr, než prodávat nějaký populární brak. Jeho přechodným bydlištěm je hospoda „U Jezevce“.

Vrásky na čele mu přidělavá i dospívající dcera Iva a její vypečení přátelé ze sousedství Saša s Lexou. Zatímco Saša je prototyp šedé myšky, chytré a všemi opomíjené dívky, její o čtyři minuty starší dvojče Lexa je pravý opak. Jejich matka Simona má svérázné výchovné metody a většinu času tráví ve své hospodě „U Jezevce“. Poslední postavu ztvárňuje Marcelka, velká fanyanka Tomi Paciho, Ozzákem přezdívaná Mamba. Pro její schopnost řešit problémy jí Tomáš nasadil do svého obchodu „U Dvou akordů“ ve snaze zkrotit Ozzáka. To se však minulo účinkem a Comeback může rozjet další kolo neotřelých gagů.

Zdroj: internet

-Martina Lichnovská-

Ahoj lidi. Protože mám moc ráda knihy, čtení je mým velkým koníčkem a často využívám své oblíbené knihovny na Závodní ulici, rozhodla jsem se vám ji trochu přiblížit, kdybyste dostali chuť si přečíst nějakou knížku.

Adresa: Závodní 47, Ostrava – Jih, 700 30

Telefon: 599 522 322

E-mail: zavodni@kmo.cz

Bezbariérová: ano

Oddělení: dospělé a dětské

Služby:

- ⊙ **absenční půjčování knih a informační činnost pro děti i pro dospělé čtenáře**
- ⊙ **půjčování vybraných časopisů pro děti i dospělé**
- ⊙ **rezervace knih z fondu knihovny**
- ⊙ **půjčování her pro děti**
- ⊙ **multimediální PC s možností přehrávání výukových a informačních CD ROMů z fondu knihovny**
- ⊙ **kopírování z fondu knihovny**
- ⊙ **besedy a knihovnické lekce pro mateřské a základní školy**
- ⊙ **odpoledních hodinách pořádání soutěží, kvízů pro dětské čtenáře**
- ⊙ **výtvarné dílny**

- ⊙ **veřejný internet zdarma**

Knihovníci: Marcela Tomiová, Vlasta Chytilová

Vedoucí pobočky: Marie Kosková

Ceny:

Děti do 15 let - 30 Kč, od 16 let - 80 Kč na rok

Běžná provozní doba:

Po: 12 : 00 - 18 : 00 hod.

Út: 9 : 00 - 15 : 00 hod.

St: zavřeno

Čt: 12 :00 - 18 : 00 hod.

Pá: 9 :00 - 15 : 00 hod.

So, Ne: zavřeno

Fotografie naší knihovny :

-Jana Cibulková-

Co se nosí...

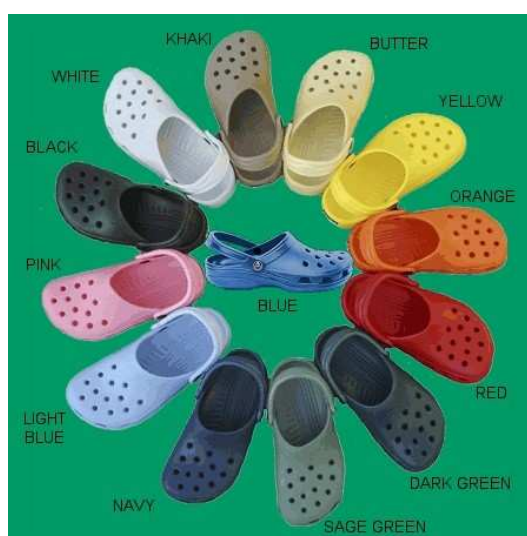
croksy

10 důvodů proč je musíš mít

- 1 nic není tak měkké a pohodlné
- 2 neváží skoro nic.(17 dekagramů)
- 3 ventilační otvory zaručí tvým nohám pohodlí
- 4 podrážka nezanechává na podlaze šmouhy
- 5 materiál odolává bakteriím a zápachu, což tvoji přátelé určitě ocení
- 6 moderní italský design s tvarovanou vystýlkou
- 7 nekloužou
- 8 jsou omyvatelné vodou
- 9 jednoduché na údržbu
- 10 voda a písek se snadno dostanou ven ventilačními otvory

CROCS jsou pohodlné, lehké, zábavné boty, které nezanechávají šmouhy.

Zdroj: internet

-Denisa Vrbková-

Březulín kuchtí ...

Domácí tiramisu

Suroviny:

3 pomazánková másla

3 smetany

1/4kg mletého cukru

1 balíček kulatých piškotů

silná káva, kakao na posypání

Postup:

Smetany ušleháme, přidáme cukr a máslo.

Do formy naskládáme piškoty, pokapeme uvařenou silnou kávou, pak natřeme vrstvou krému, položíme další vrstvu piškotů, krém...

Do druhé poloviny krému přidáme zbytek kávy.

Vrchní krémovou vrstvu posypeme kakaem.

-Klára-

Správné odpovědi kvízu ze strany 18: 1c), 2a), 3c), 4a)

Deváté číslo časopisu pro vás připravili:

Dominika Kapustová (*-domini-*), **Michal Friedl** (*-friedl-*), **Jan Homola**

(*-homolín-*): rozhovor s atletkou Romanou Dubnovou

Lucie Krejčí (*-Lucka-*): tip na výlet, vtipy, a také sport

Jana Cibulková (*-Jana Cibulková-*): domácí mazlíček, hádanky, a také

informace o knihovně

paní uč. Hana Rosenzweigová (*-Hana Rosenzweigová-*): reportáž ze

Dne Země na naší škole

Žaneta Hanušová (*-Žaneta Hanušová-*): povídka

Klára Maxerová (*-Klára-*): vtipy, kvíz, a také kulinářské okénko

Martina Lichnovská (*-Martina Lichnovská-*): oblíbený seriál

Denisa Vrbková (*-Denisa Vrbková-*): móda

... a vlastní práce našich žáků